

تعیین اندازه بهینه مزارع گندم (دیم) در استان کردستان

الهام پورمختار و حامد قادرزاده

دانشجو دکترا اقتصاد کشاورزی دانشگاه آزاد تهران واحد علوم تحقیقات

^۲. استادیار گروه اقتصاد کشاورزی دانشگاه کردستان

* نویسنده مسئول مقاله: Elhampourmokhtar92@gmail.com

چکیده

محدودیت منابع در مناطق مختلف از دلایل مهمی است که استفاده کارا از عوامل تولید را ضروری می نماید. به طوریکه از جمله عوامل موثر در استفاده بهینه از نهاده‌ها بخصوص نهاده های تقسیم ناپذیر مانند ماشینآلات در فعالیت کشاورزی اندازه واحد تولیدی می باشد. در واقع استفاده از تکنولوژی های مدرن در صورتی صرفه اقتصادی خواهد داشت که هزینه های مذکور بر سطح زیر کشت بیشتری تقسیم شود. تعیین رابطه بین اندازه و هزینه در واحدهای تولیدی کشاورزی موجب می شود که ضمن استفاده بهتر از مجموع عوامل، اندازه های مناسب و مطلوب واحدهای تولیدی نیز مشخص گردد. در مطالعه حاضر تلاش شده با استفاده از برآورد تابع هزینه اندازه مطلوب مزارع گندم دیم که از مستعدترین مناطق تولید کننده گندم دیم در کشور است تعیین شود. در این مطالعه به منظور تعیین فرم مناسب تابع هزینه از ملاک های آماری و اقتصاد سنجی استفاده شد که سرانجام تابع هزینه ترانسلوگ به عنوان تابع برتر انتخاب شد. داده های مورد نیاز برای سال زراعی ۹۰-۹۱ به صورت پیمایشی و از طریق مصاحبه و تکمیل پرسشنامه و به روش به روش نمونه گیری خوشه ای تصادفی چند مرحله ای در منطقه مورد مطالعه گردآوری شده است. نتایج نشان داد که بازدهی نسبت به مقیاس فزاینده در مزارع گندم دیم وجود دارد. اندازه بهینه بدست آمده برای مزارع استان ۷,۲۷ هکتار بدست آمده که این اندازه از متوسط سطح زیر کشت موجود در مزارع گندم دیم استان بزرگتر است.

کلمات کلیدی: اندازه بهینه، تابع هزینه ترانسلوگ، استان کردستان، بازدهی فزاینده نسبت به مقیاس

مقدمه

اراضی کشاورزی در دسته بندی کلی به اراضی دیم و آبی تقسیم می شوند. طبق گزارش آماری وزارت جهاد کشاورزی در سال زراعی ۹۱-۱۳۹۰ کل سطح زیر کشت محصول گندم در کشور ۶,۶۵ میلیون هکتار بوده که ۳۶,۷۵ درصد آن آبیومابقی (۶۳,۲۵ درصد) را، دیم تشکیل می دهد در واقع حدود ۴۷ درصد از اراضی کشاورزی آبی بوده و مابقی را دیم تشکیل می دهد (سالنامه آماری استان کردستان، ۱۳۸۸). شدت استفاده از اراضی کشاورزی در کشور بسیار بالاست و کشاورزان اصول تناوبی را رعایت نمی کنند، به طوری که در اثر عدم استفاده صحیح از منابع آب و خاک هر ساله ۱,۵ میلیون هکتار به سطح بیابان ها افزوده می شود که رقم بسیار بالایی را به خود اختصاص داده است (امیری، ۱۳۸۲). بیشترین خطر بیابانی شدن در اراضی دیم صورت می گیرد، چرا که اراضی بعد از شخم سالیانه و در هنگام تهیه زمین، آمادگی بیشتری برای فرسایش دارند و چون بیشتر کشاورزان اصول مدیریت خاکورزی را به دلایل فنی و اقتصادی رعایت نمی کنند، به همین دلیل پس از چند سال اراضی رها شده و همین مسئله فرسایش شدید را به همراه خواهد داشت (زهتابیان و همکاران، ۱۳۸۴).

دلایل اقتصادی یا به بیان دیگر عدم توانایی مالی بهره برداران بخش کشاورزی منشا اصلی رها سازی اراضی بوده، در صورتی که بهره بردار توانایی مالی مناسبی داشته باشد بی شک اصول مدیریتی و استفاده از عوامل تولیدی را بهتر اجرا خواهد کرد. یکی از دلایل اصلی عدم توانایی مالی بین بهره برداران بخش کشاورزی، کوچک و پراکنده بودن اراضی بوده که منشا بسیاری از مشکلات این بخش نیز می باشد. علاوه بر این کوچک و پراکنده بودن اراضی بدون توجه به عامل بوجود آورنده آن موجب یکسری نارسایی ها و مشکلات در تولید شده و هزینه های تولید را نیز بالا می برد، پراکندگی باعث می شود که بهره وری نیروی کار به سبب عدم امکان استفاده مطلوب از ماشین آلات و تجهیزات مدرن، تنوع بیشتر محصولات و کاهش تخصص کشاورز و صرف بخش قابل توجهی از وقت مفید کشاورز جهت رفت و آمد بین قطعات کاهش یابد. علاوه بر آن اتلاف آب آبیاری جهت انتقال در اراضی آبی و مشکلات ناشی از پراکندگی قطعات در هنگام طراحی و اجرای شبکه های آبیاری در توسعه اراضی دیم برای جلوگیری از روند بیابان زایی از مهمترین مشکلات دیگر بخش کشاورزی در این زمینه می باشد. همه موارد ذکر شده منجر به این خواهد شد که در افق بلندمدت در آمد بهره برداران کاهش یافته و سرانجام به نقطه ای برسد که دیگر کشت و زرع مقرون به صرفه نباشد و در نهایت زمین زراعی رها شده و در طی چند سال به بیابان تبدیل شود (رضایی، ۱۳۹۱). از سوی دیگر می توان گفت یکی از دلایل موفقیت بخش کشاورزی در بسیاری از کشورهای پیشرفته سامان دادن به اندازه قطعات بهره برداری است، چرا که این امر موجب ایجاد صرفه جویی در مقیاس تولید می شود. این صرفه جویی بها از آنجا ناشی می شود که با بهینه شدن اندازه واحد تولیدی کاربرد برخی نهاده ها بخصوص نهاده های تقسیم ناپذیر مانند ماشین آلات در فعالیت های کشاورزی با صرفه تر می شود. از آنجاییکه اندازه بهینه واحد کشاورزی متأثر از ساختار تولید، نوع محصولات، شرایط اقتصادی و اجتماعی هر منطقه می باشد، لذا بهتر است مطالعات مربوط به تعیین اندازه بهینه

واحدهای تولیدی به طور اختصاصی برای هر محصول و در هر منطقه صورت گیرد. با توجه به اهمیت موضوع در رابطه با اندازه بهینه اقتصادی اراضی کشاورزی مطالعات مختلفی صورت گرفته است که برخی از آن ها بیان می شود.

بوسمارت و همکاران (۲۰۰۶)، در مطالعه ای تحت عنوان اقتصاد اندازه و اندازه بهینه مزرعه در بخش لبنیاتی استونیا پرداختند. نتایج نشان داد که حداقل هزینه در مزارع تولید شیر ۲۰۰۰۰۰ و ۳۰۰۰۰۰ کیلوگرم بوده و بازده ثابت نسبت به مقیاس وجود دارد و میزان اندازه بهینه در سطح ۷۰۰۰۰۰ کیلوگرم به دست می آید. سانگ کینگ و همکاران (۲۰۰۳)، در مطالعه اقتصاد اندازه، وسعت و کارایی اقتصادی سیستم تحقیقات کشاورزی چین از فرم تابعی هزینه درجه دوم تعمیم یافته با استفاده از داده های ترکیبی تولید ذرت و گندم در بین سال های ۱۹۸۱ تا ۲۰۰۰ بهره گرفتند. که نتایج حاصله حاکی از صرفه جویی های ناشی از اندازه در مزارع کوچک تا متوسط در ارتباط با تولید گونه های جدید ذرت و گندم بود .

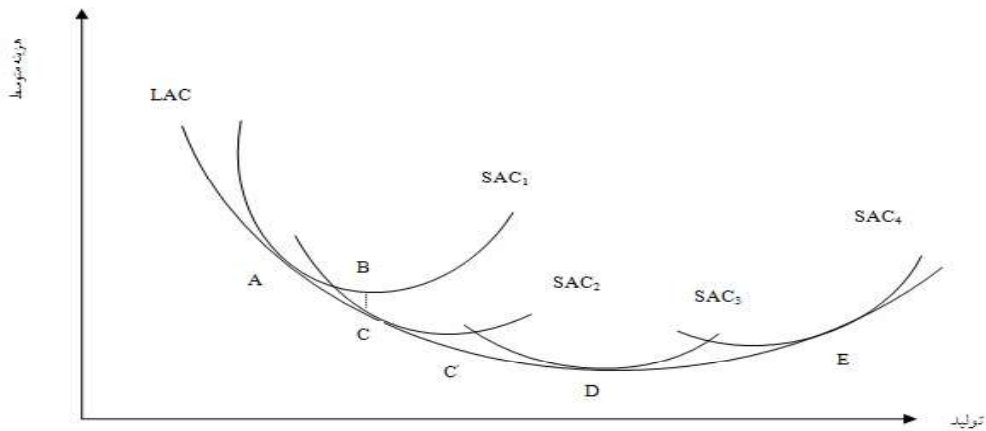
حسین زاد و همکاران (۱۳۸۶)، در مطالعه خود به تعیین اندازه بهینه مزارع برنج در استان گیلان پرداخته اند. در این مطالعه با استفاده از توابع هزینه، اندازه مطلوب مزارع برنج استان گیلان به عنوان یکی از مستعد ترین مناطق تولید برنج تعیین شد. نتایج به دست آمده نشان داد که اندازه بهینه مزارع حدود ۲/۱۷ هکتار می باشد. همچنین در همه مناطق مورد بررسی اندازه بهینه در شهرستان ها از متوسط اراضی در استان بیشتر است. سیدان (۱۳۸۸)، در مطالعه ای به تعیین اندازه بهینه مزارع سیب زمینی در شهرستان بهار پرداخته است. در این مطالعه بهره برداران بر اساس میزان استفاده از ماشینآلات، به سه گروه تفکیک و اندازه بهینه مزرعه برای آنها با توابع هزینه ای برآورد شد. نتایج نشان داد که در گروه های اول تا سوم به ترتیب اندازه مطلوب مزارع ۸/۱۶، ۴/۰۲ و ۷/۰۲ هکتار بوده و اندازه انتخاب شده توسط بهره برداران بسیار کمتر از حد مطلوب می باشد. از مطالعات داخلی و خارجی دیگر انجام یافته در این زمینه می توان به مطالعات انصاری و سلامی (۱۳۸۶)، جهانی و اصغری (۱۳۸۴)، گراویس و همکاران (۲۰۰۶) و راسموسن (۲۰۰۰) اشاره کرد.

مواد و روش

محدوده مورد مطالعه استان کردستان است استان کردستان با مساحت ۲۸۲۰۳ کیلومتر مربع یکی از استان های غربی ایران است. این مساحت ۱/۷ درصد از مساحت کل کشور را شامل می شود و از نظر وسعت رتبه ۱۶ را در کشور دارا است. از لحاظ نظری بهترین اندازه واحد تولیدی، حجمی از تولید است که در آن هزینه متوسط در حداقل خود باشد. البته بسته به اینکه رابطه هزینه متوسط مربوط به کوتاه مدت و یا بلند مدت باشد، اندازه بهینه نیز منطبق بر کوتاه مدت و یا بلند مدت خواهد بود. این موضوع در شکل ۱ نشان داده شده است. در این شکل SAC و LAC به ترتیب نشان دهنده منحنی های هزینه متوسط کوتاه مدت بلند مدت می باشند. در کوتاه مدت تولید کننده روی یکی از منحنی های SAC_1 ، SAC_2 و ... قرار دارد. تولید کننده در تکنولوژی SAC_1 نقطه B

را انتخاب می کند، چون وی را قادر به تولید ستاده با حداقل هزینه برای هر واحد خواهد کرد. در تکنولوژی SAC_2 تولید کننده می تواند همان مقدار تولید تکنولوژی SAC_1 را با هزینه کمتری که مطابق با نقطه C باشد تولید کند ولی اگر توانایی افزایش تولید وجود داشته باشد نقطه C' به عنوان کم هزینه ترین نقطه تولید در کوتاه مدت برای تکنولوژی SAC_2 انتخاب خواهد شد. اگر تقاضا افزایش یابد و نیاز به تولید بیشتر باشد، تولید کننده می تواند اندازه ای از واحد تولیدی را برای تولید بیشتر انتخاب کند که هزینه های خود را کاهش دهد و این کار می تواند با تغییر مقیاس به SAC های پایین تر انجام گیرد. از اتصال نقاط A، C، D و E منحنی هزینه متوسط بلند مدت به دست می آید. منحنی هزینه متوسط بلند مدت معیاری از موقعیت واحد تولیدی در مقایسه با رقبای نشان می دهد.

شکل (۱) - منحنی های هزینه متوسط کوتاه مدت و بلند مدت

در تخمین هزینه متوسط بلند مدت باید از داده های مقطعی به جای داده های سری زمانی و یا داده های ترکیبی استفاده نمود. زیرا هدف از تخمین هزینه متوسط بلند مدت، یافتن اندازه های مختلف می باشد، که در یک برهه از زمان قابل دسترسی است. یعنی هزینه متوسط بلند مدت باید با فرض ثابت بودن فناوری و قیمت عوامل تولید تخمین زده شود. برای این منظور لازم است فرم صریح تابع هزینه ارائه شود (سالواتوره، ۱۹۷۴).
اگر فرض کنیم فرم صریح تابع هزینه با توجه به هدف مقاله و تئوری های اقتصادی تابع درجه سوم زیر است:

$$Tc = B_0 + B_1Q + B_2Q^2 + B_3Q^3 \quad (1)$$

در رابطه فوق TC هزینه کل و Q مقدار تولید است. به منظور محاسبه اندازه مطلوب واحد تولیدی در مرحله نخست باید تابع هزینه متوسط بلند مدت را به دست آورد:

$$LAC = B_1 + B_2Q + B_3Q^2 \quad (2)$$

در این رابطه فوق LAC هزینه متوسط بلندمدت و Q مقدار تولید است. لذا اندازه مطلوب واحد تولید در نقطه ای است که هزینه متوسط بلندمدت، حداقل باشد که از مشتق تابع هزینه متوسط بلندمدت نسبت به Q به دست می آید. بنا بر این خواهیم داشت:

$$\frac{\partial LAC}{\partial Q} = B_2 + 2B_3Q = 0 \Rightarrow Q = \frac{-B_2}{2B_3}$$

شرط کافی و لازم برای حداقل نمودن تابع فوق این است که مشتق نسبت به تولید بزرگتر از صفر باشد یعنی:

$$\frac{\partial^2 LAC}{\partial^2 Q} = 2B_3 > 0 \quad (4)$$

اگر شرط کافی و لازم برای حداقل نمودن تابع هزینه متوسط برقرار باشد در آن صورت Q برابر $\frac{-B_2}{2B_3}$ است. به عبارت دیگر هر واحد تولیدی با ظرفیت Q قادر است با حداقل هزینه محصول را تولید کند (سیدان، ۱۳۸۸).

با توجه به مطالبی که بیان شد، اندازه بهینه واحدهای تولیدی در رابطه با هزینه های آن تعریف می شود. به عبارت دیگر بهترین اندازه مزرعه در جایی است که هزینه هر واحد تولید (هزینه متوسط) در حداقل خود باشد. بنابراین به استناد مبانی نظری و مطالعات تجربی، در این مطالعه نیز از برآورد تابع هزینه برای تعیین اندازه بهینه مزارع بهره گرفته شده است. در صورت وجود اطلاعات آماری مناسب برای بررسی اندازه بهینه مزارع بهتر است از فرمهای تابعی انعطاف پذیر بهره گرفته شود که می توان به تابع ترانسلوگ اشاره کرد. این تابع به دلیل اینکه دارای تعداد کافی پارامتر بوده هیچگونه محدودیتی بر ساختار فناوری تولید اعمال نمی کنند بنابراین در اکثر مطالعات تجربی اقتصاد و مدیریت کشاورزی مورد استفاده قرار گرفته است (حسین زاد و همکاران، ۱۳۸۶). فرم کلی تابع هزینه ترانسلوگ به صورت زیر می باشد:

$$\ln TC = \beta_0 + \sum_{i=1}^n \beta_i \ln P_i + \frac{1}{2} \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n \gamma_{ij} \gamma$$

در رابطه فوق TC هزینه کل به ریال، Q مقدار محصول تولیدشده بر حسب کیلوگرم، $\beta_0, \beta_{QQ}, \gamma_{ij}, \beta_i, \gamma_{iQ}$ پارامترهای مدل و \ln بیانگر نماد لگاریتم می باشد. در این تابع می توان توابع هزینه متوسط و هزینه نهایی را از تابع هزینه فوق استخراج کرده و با حداقل سازی تابع هزینه متوسط و یا برابر سازی هزینه متوسط و هزینه نهایی بهترین اندازه واحد تولیدی که در آن هزینه متوسط محصول حداقل است را به دست آورد (کریستنسن و همکاران، ۱۹۷۳).

همچنین برای بررسی وضعیت صرفه های ناشی از مقیاس می توان از معیار کشش هزینه ای تولید که از تابع هزینه استخراج می شود استفاده کرد.

$$\varepsilon_c = \frac{\partial \ln TC}{\partial \ln Q} = \frac{\frac{\partial TC}{TC}}{\frac{\partial Q}{Q}} = \frac{\partial C}{\partial Q} *$$

با توجه به مقدار عددی کشش هزینه، اگر $\varepsilon_c < 1$ باشد بیانگر وجود صرفه حاصل از اندازه است. یعنی واحدهای تولیدی بزرگ اقتصادی تر از واحدهای کوچکتر هستند. اگر $\varepsilon_c > 1$ بیانگر عدم وجود صرفه حاصل از اندازه است. یعنی واحدهای تولیدی کوچکتر اقتصادی تر از واحدهای بزرگتر هستند. اگر $\varepsilon_c = 1$ بیانگر این است که واحدهای کوچک و بزرگ تفاوتی نسبت به هم از لحاظ وجود صرفه اقتصادی ندارند (واریان، ۱۹۹۲).

برای انتخاب نمونه از روش نمونه گیری چند مرحله ای، از انتساب متناسب استفاده گردید. جهت افزایش دقت ۹ شهرستان استان کردستان همه در نظر گرفته شد. در مرحله بعد از هر شهرستان دو تا سه بخش که در مجموع ۱۸ بخش و از هر بخش سه تا پنج دهستان، و از هر دهستان سه تا شش روستا که در مجموع ۱۶۰ روستا به صورت تصادفی انتخاب شد. نمونه گیری در هر روستا به صورت تصادفی و با توجه به تعداد بهره برداران دیم انجام شد جهت اندازه گیری حجم نمونه از فرمول کوکران استفاده شده است:

$$n = \frac{N(t \cdot s)^2}{Nd^2 + (t \cdot s)^2} \quad (7)$$

N : حجم یا اندازه جامعه

t : ضریب اطمینان قابل قبول که با فرض نرمال بودن توزیع صفت مورد نظر از جدول t به دست می آید.

S^2 : برآورد واریانس صفت مورد مطالعه در جامعه d : دقت احتمالی مطلوب (نصف فاصله اطمینان) و n حجم نمونه لازم می باشد.

$$n = \frac{N(t \cdot s)^2}{Nd^2 + (t \cdot s)^2} \quad d = t \cdot S$$

$$d = 1.96 \times \frac{0.059}{\sqrt{30}} = 0.1 \Rightarrow n = (\cdot \times \cdot)$$

بر اساس فرمول کوکران حجم نمونه ۲۶۶ نفر برآورد گردید که به منظور افزایش ضریب اطمینان و درجه آزادی برای تخمین توابع در عمل تعداد ۵۰ نمونه، بیشتر از مقدار محاسبه شده، استفاده شد. که در مجموع ۳۱۱ نمونه نظر گرفته شد. که پس از بررسی پرسشنامه ها، ۲۹۷ پرسشنامه کامل دست آمد.

نتایج و بحث

بررسی آمارهای توصیفی سطوح زیر کشت در منطقه مورد مطالعه نشان می دهد که در این منطقه بزرگترین مزرعه ۳۰ هکتار، کوچکترین مزرعه ۰٫۵ هکتار مساحت داشته و میانگین سطح زیر کشت ۵٫۱۰ هکتار است. که

بیشترین فراوانی نسبی مربوط به مزارع ۰,۵ تا ۴ هکتار می باشد. بطوریکه ۶۰ درصد مزارع زیر ۴ هکتار مساحت دارند. با توجه به مزایای تابع ترانسلوگ این تابع بعنوان الگوی تجربی انتخاب و نهاده های زمین (E)، کود شیمیایی (F)، سم (P)، بذر (S)، ماشینالات (M) و نیروی کار (L) بعنوان نهاده های موثر در تولید گندم دیم تشخیص داده شدند. در تابع برآورد شده مقدار هزینه کل به عنوان متغیر وابسته و میزان محصول به دست آمده و قیمت انواع نهاده های بکاررفته در تولید به عنوان متغیرهای مستقل در نظر گرفته شدند. نتایج حاصل از برآورد تابع هزینه کل ترانسلوگ در جدول ۱ آورده شده است.

جدول (۱) - نتایج برآورد تابع هزینه کل ترانسلوگ برای مزارع گندم دیم در سطح استان

پارامتر	ضریب	اماره t	سطح احتمال	پارامتر	ضریب	اماره t	سطح احتمال
C	۱۰,۷۲۲۰	۷,۲۹۱۰	۰,۰۰۰۰	β_{LE}	-۰,۰۱۹۹	-۰,۳۸۵۴	۰,۷۰۰۳
β_S^*	۰,۱۸۷۰	۲,۰۸۱۷	۰,۰۳۸۶	β_{PF}^{***}	-۰,۰۳۴۹	-۲,۵۳۳۹	۰,۰۱۲۰
β_F^{***}	-۰,۱۱۸۴	-۲,۶۰۰۲	۰,۰۱۰۰	β_{PE}^{***}	-۰,۱۹۶۲	-۳,۷۱۲۰	۰,۰۰۰۳
β_M^{***}	-۰,۱۳۸۶	-۲,۶۰۴۹	۰,۰۰۹۹	β_{FE}^{***}	۰,۱۳۰۱	۲,۵۷۱۸	۰,۰۱۰۸
β_P^{**}	۰,۲۹۴۰	۲,۹۷۵۷	۰,۰۰۳۳	β_{QQ}^{***}	۰,۰۴۱۶	۲,۵۲۰۸	۰,۰۱۲۵
β_E^{**}	-۰,۰۸۳۶	-۲,۳۵۰۵	۰,۰۱۹۷	β_Q^{***}	۰,۱۹۸۷	۲,۹۶۰۶	۰,۰۰۳۴
β_L^{***}	-۰,۱۹۹۶	-۲,۶۷۶۹	۰,۰۰۸۰	γ_{QL}^{***}	-۰,۲۷۷۷	-۵,۹۷۶۶	۰,۰۰۰۰
β_{SF}	۰,۰۹۸۶	۰,۹۲۷۹	۰,۳۵۴۵	γ_{QP}^{***}	۰,۰۴۶۰	۳,۱۱۸۴	۰,۰۰۲۱
β_{SM}^{***}	۰,۸۷۰۴	۶,۶۰۴۰	۰,۰۰۰۰	γ_{QF}^{***}	۰,۰۴۶۰	۳,۸۵۵۹	۰,۰۰۰۲
β_{SL}^{***}	۰,۹۷۸۲	۴,۹۷۹۳	۰,۰۰۰۰	γ_{QM}^{***}	۰,۰۸۴۰	۳,۵۴۲۴	۰,۰۰۰۵
β_{SP}^{**}	۰,۴۰۶۳	۳,۵۴۸۶	۰,۰۰۰۵	γ_{QS}	-۰,۱۱۶۳	-۱,۴۰۷۰	۰,۱۶۰۹
β_{SE}^{***}	-۲,۲۸۴۱	-۱۷,۰۵۹۵	۰,۰۰۰۰	γ_{QE}^{***}	۰,۱۶۹۲	۷,۷۷۹۶	۰,۰۰۰۰
β_{ML}	-۰,۰۴۳۷	-۰,۳۶۱۰	۰,۷۱۲۹	β_{SS}^{***}	۰,۴۲۷۱	۴,۷۲۳۴	۰,۰۰۰۰
β_{MP}^{**}	-۰,۰۶۶۸	-۲,۲۲۸۳	۰,۰۲۶۹	β_{MM}	-۰,۲۹۸۱	-۴,۱۷۸۴	۰,۰۰۰۰
β_{MF}	۰,۰۵۵۵	۰,۷۶۶۲	۰,۴۴۴۵	β_{PP}	-۰,۰۰۲۱	-۰,۱۵۴۵	۰,۸۷۷۴
β_{LP}	-۰,۰۴۵۴	-۱,۶۰۱۶	۰,۱۱۰۸	β_{FF}	-۰,۰۱۴۶	-۱,۰۶۲۲	۰,۲۸۹۴
β_{LF}^{***}	-۰,۲۶۳۱	-۲,۹۳۰۷	۰,۰۰۳۸	β_{EE}^{***}	۰,۶۳۹۲	۱۶,۸۷۱۹	۰,۰۰۰۰
		$R^2 = ۰,۹۳$			$\bar{R}^2 = ۰,۹۲$		
				$F = ۸۱,۷۷$		$D.W = ۱,۷۶$	

*** معنی داری در سطح ۱ درصد، ** معنی داری در سطح ۵ درصد و * معنی داری در سطح ۱۰ درصد می باشد.

با توجه به مقادیر آماره t اکثر متغیرهای مدل در سطح ۱ درصد معنی دار بوده و مقدار R^2 مدل مشخص می کند که حدود ۹۳ درصد از تغییرات متغیر وابسته توسط متغیر مستقل توضیح داده می شود. مقایسه آماره F محاسباتی (در سطح ۱ درصد) با F جدول نشان می دهد که این مدل دارای قدرت تشریح خوبی بوده و ضرایب برآورد شده در سطح بالایی قابل اعتماد هستند. قابل ذکر است که در این تابع متغیر توان دوم نیروی کار به دلیل ایجاد هم خطی با متغیر اثر مقابل نیروی کار و محصول و همچنین متغیر اثر متقابل ماشینالات و زمین به دلیل ایجاد هم

خطی با متغیر توان دوم ماشینالات از مدل حذف شدند. همچنین مدل از لحاظ وجود واریانس ناهمسانی، خود همبستگی و نرمال بودن اجزاء اخلاص مورد آزمون قرار گرفت که مشکلی از این لحاظ نداشت. با استفاده از تابع هزینه ترانسلوگ کل کشش هزینه در میانگین قیمت نهاده ها بصورت زیر محاسبه شد:

$$\varepsilon_C = \frac{\partial \ln TC}{\partial \ln Q} = \beta_Q + \beta_{QQ}$$

$$\varepsilon_C = \frac{\partial \ln TC}{\partial \ln Q} = 0.1987 + 0.0415 * \ln Q + -0.2777 * \ln L + 0.0460 * \ln P + 0.0460 * \ln F + 0.0841 * \ln M - 0.1163 * \ln S + 0.1692 * \ln E \Rightarrow \varepsilon_C = 0.7549 \quad (11)$$

مقدار کشش هزینه به دست آمده حکایت از بازده به مقیاس فزاینده در مزارع دیم استان کردستان دارد. به عبارت دیگر متوسط اندازه فعلی مزارع در حد مطلوب نبوده و با افزایش اندازه مزارع می توان هزینه هر واحد از تولید را کاهش داد. در ادامه جهت تعیین اندازه بهینه مزارع با استفاده از تابع هزینه کل، تابع هزینه متوسط ترانسلوگ برآورد شد. نتایج حاصل از برآورد تابع هزینه متوسط ترانسلوگ در جدول ۲ آورده شده است. با توجه به مقادیر آماره t اکثر متغیرهای مدل در سطح ۵ درصد معنی دار بوده و مقدار R^2 مدل مشخص می کند که حدود ۸۹ درصد از تغییرات متغیر وابسته توسط متغیر مستقل توضیح داده می شود. مقایسه آماره F (در سطح ۱ درصد معنادار می باشد) محاسباتی با F جدول نشان می دهد که متغیرهای مستقل توانسته اند تغییرات متغیر وابسته را توضیح دهند.

جدول (۲) - نتایج برآورد تابع هزینه متوسط ترانسلوگ برای مزارع گندم دیم در سطح استان

پارامتر	ضریب	آماره t	سطح احتمال	پارامتر	ضریب	آماره t	سطح احتمال
C	۳.۶۲۷۱	11.067۱	0.0000	β_{LE}	0.0054	0.472۴	0.6372
β_S^*	۰.۳۵۴۵	1.7795	0.0766	β_{PF}	-0.004۸	-1.239۹	0.2164
β_F^{**}	-۰.۰۲۱۰	-2.083۴	0.0384	β_{PE}^{**}	-0.02۶	-2.1782	0.0305
β_M^*	-۰.۰۱۷۳	-1.467۲	0.1438	β_{FE}^*	0.0161	1.4382	0.1519
β_P^{**}	۰.۰۳۷۰	1.6896	0.0926	β_{QQ}^{***}	0.02۷۰	7.372۹	0.0000
β_E^{**}	-۰.۰۱۶۰	-2.0305	0.0436	β_Q^{***}	-0.227	-15.228۷	0.0000
β_L^{**}	-۰.۰۳۴۰	-2.053۸	0.0412	γ_{QL}^{**}	-0.022۶	-2.187۹	0.0298
β_{SF}	۰.۰۲۰۰	0.8671	0.3869	γ_{QP}^{**}	0.006۷	2.042۹۰	0.0423
β_{SM}^{***}	۰.۰۹۴۷	3.142۲	0.0019	γ_{QF}	0.0013	0.4945	0.6214
β_{SL}	۰.۰۴۳۵	0.997۱	0.3199	γ_{QM}^{***}	0.012۳	2.3۵56	0.0205
β_{SP}^{**}	۰.۰۴۵۸۸	1.806۳1	0.0723	γ_{QS}^*	-0.023540	-1.28۸4	0.2008
β_{SE}^{**}	-۰.۰۲۱۷	-7.30۱۰	0.0000	γ_{QE}	0.002۶	0.529۱	0.5973
β_{ML}	۰.۰۲۳۵	0.8707	0.3849	β_{SS}^{***}	0.06536	3.2583	0.0013
β_{MP}	-۰.۰۰۵۰	-0.7386	0.4610	β_{MM}^{***}	-0.049۶	-3.1326	0.0020
β_{MF}	۰.۰۱۲۳	0.7664	0.4443	β_{PP}	-0.002۲	-0.7182	0.4734
β_{LP}	-۰.۰۰۳۶	-0.5760	0.5652	β_{FF}	-0.0019	-0.6359	0.5255

0.000	8.0917	0.0680	β_{EE}^{***}	0.0643	-1.8600	-۰,۰۳۷۰۴	β_{LF}^{**}
0							
D.W=۲,۱۵		F=۴۹,۵۸		$\bar{R}^2 = ۰,۸۷$		$R^2 = ۰,۸۹$	

*** معنی داری در سطح ۱ درصد، ** معنی داری در سطح ۵ درصد و * معنی داری در سطح ۱۰ درصد می باشد.

مدل برآورد شده از لحاظ وجود واریانس ناهمسانی، خود همبستگی و نرمال بودن اجزاء اختلال مورد آزمون قرار گرفت که مشکلی از این لحاظ نداشت. همانطوریکه بیان شد به لحاظ نظری بهترین اندازه در جایی است که هزینه هر واحد محصول تولید شده حداقل باشد، این نقطه با حداقل سازی تابع هزینه متوسط به صورت زیر به دست می آید:

$$\frac{\partial \ln AC}{\partial \ln Q} = \frac{\partial \ln AC}{\partial \ln Q} * \frac{AC}{Q} = 0 \quad (12)$$

$$\frac{\ln AC}{\ln Q} = \frac{\partial \ln AC}{\partial \ln Q} * \frac{AC}{Q} = (-0.2267 + 0.02695 * \ln Q - 0.02255 * \ln P_L + 0.006687 * \ln P_P + 0.00130 * \ln P_F + 0.01230 * \ln P_M - 0.0235 * \ln P_S + 0.0026 * \ln P_E) * \left(\frac{7016.848}{Q}\right) = 0$$

$$Q = 239274.4 \quad \text{و} \quad \bar{Q} = 32912.57 \quad \Rightarrow \text{optimum size} = 7.27 \quad (13)$$

با توجه به محاسبات فوق اندازه بهینه مزارع گندم دیم در استان کردستان ۷,۲۷ هکتار به دست می آید. به بیان دیگر اگر اراضی بهره برداران گندم دیم برابر این مقدار باشد، کمترین مقدار هزینه تولید را دارا خواهند بود. از سوی دیگر در حال حاضر میانگین اندازه واحد های تولید کننده گندم دیم در استان کردستان ۵,۱۰ می باشد و بطوریکه ۵۳ درصد مزارع زیر ۴ هکتار مساحت دارند. اختلاف بین اندازه بهینه و اندازه موجود ۲,۱۷ هکتار می باشد. و از سوی دیگر ۶۷ درصد اندازه واحدهای تولید کننده گندم دیم کمتر از اندازه بهینه می باشد. که این امر سبب ایجاد مشکلاتی از قبیل کاهش بهره وری نهاده های تولید، اتلاف وقت نیروی انسانی، عدم امکان استفاده از ادوات مکانیزه، بلا استفاده ماندن بخشی از اراضی، افزایش هزینه ها و در نهایت کاهش درآمد تولید کنندگان می گردد که این امر به نوبه خود منجر به از بین رفتن انگیزه و علاقه کشاورزان و جوانان به اشتغال در بخش کشاورزی و افزایش مهاجرت روستاییان گردیده و زمینه های از بین رفتن اراضی کشاورزی، تغییر کاربری و تبدیل اراضی کشاورزی به مصارف کشاورزی می گردد.

پیشنهادات

اندازه بهینه مزارع یکی از مسایل مهم و حیاتی در تولید گندم می باشد که بایستی تدابیر مناسبی جهت جلوگیری از خرد شدن آن و اجرای طرح های یکپارچه سازی در تمامی مناطق کشور ایران اجرا و عملی گردد. از سوی دیگر مدیریت پایدار و طرح یکپارچه سازی جهت استفاده بهتر از منابع موجود نقش مهمی در باز گرداندن اراضی به حالت اولیه با کمترین اثرات سو دارد. با توجه به اینکه اندازه مزارع گندم دیم در وضعیت کنونی از

حد بهینه شان کوچکتر است، لذا می توان با تشویق گندم کاران به تشویق تعاونی و تغییر مدیریت مزرعه از حالت خرده مالکی به مدیریت های تعاونی به افزایش اندازه واحدهای زراعی اقدام کرد. با اینکار علاوه بر افزایش سطوح زیر کشت هر واحد زراعی امکان استفاده از ادوات سنگین سرمایه بر که از عهده تک تک اغلب کشاورزان خارج می باشد فراهم کی گردد. همچنین با توجه به موضوع تحقیق و نتایج به دست آمده انجام اقداماتی نظیر افزایش راندمان در واحد سطح، آموزش کشاورزان در جهت حفظ اندازه بهینه اراضی، ایجاد سایر زمینه های اشتغال در روستاها جهت جلوگیری از خرد شدن اراضی، الزامات قانونی منع تفکیک اراضی، اقتصادی کردن فعالیت های کشاورزی با حمایت از قبیل یارانه نهاده ها و سایر ملزومات کشاورزی، خرید تضمینی محصول با قیمت منصفانه، ایجاد تشکلهای و شرکتهای سهامی یا تعاونی های تولید بر محور پایداری تولیدات کشاورزی کمک نمود.

منابع

- ۱- انصاری و. و سلامی ح. ۱۳۸۶. «صرفه های ناشی از مقیاس در صنعت پرورش میگوی ایران». مجموعه مقالات ششمین کنفرانس اقتصاد کشاورزی ایران. دانشگاه فردوسی مشهد.
- ۲- جهانی م. و اصغری ع. ۱۳۸۴. «تحلیل هزینه گندم با استفاده از تابع هزینه ترانسلوگ تک محصولی مطالعه موردی: منطقه ارسباران»، مجله تحقیقات اقتصادی، شماره ۷۰، صفحات ۲۶۲-۲۳۳
- ۳- حسین زاد، ج.، عشقی، ط. و دشتی، ق. ۱۳۸۶. «تعیین اندازه مزارع برنج استان گیلان، نشریه اقتصاد و توسعه کشاورزی»، جلد ۲۳، شماره ۲، صفحات ۱۲۷-۱۱۷
- ۴- امیری ب، ۱۳۸۲، «بررسی تاثیر عملیات کشاورزی (دیم کاری) در تخریب اراضی»، پایانامه کارشناسی ارشد، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران.
- ۵- زهتاییان غ.، جعفری م. و امیری ب.، ۱۳۸۴. «تاثیر عملیات کشاورزی (دیم کاری) در تخریب اراضی استان زنجان (خدابنده)»، مجله منابع طبیعی ایران، جلد ۵۸، شماره ۱، صفحات ۶۵-۷۵
- ۶- رضایی س، ۱۳۹۱. «تعیین سطح بهینه اقتصادی اراضی دیم به منظور پیشگیری از بیابان زایی در اراضی کشاورزی (مطالعه موردی شهرستان ایجرود زنجان)». اولین همایش ملی بیابان (علوم، فنون و توسعه پایدار). مرکز تحقیقات بین المللی بیابان دانشگاه تهران.
- ۷- سیدان م، ۱۳۸۸. «تعیین اندازه بهینه مزارع سیب زمینی در استان همدان (مطالعه موردی در شهرستان بهار)»، مجله تحقیقات اقتصاد و توسعه کشاورزی ایران، دوره ۴۰، شماره ۱، صفحات ۱۱۲-۱۰۷
- ۸- سالنامه آماری استان کردستان، ۱۳۸۸، انتشارات سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور.

9-Boussemart J., Butault J.P. and Medvedev E. 2006. Economies of scale and optimal farm size in the Estonian dairy sector. 96th EAAE-seminar January, Taenikon, Switzerland.

10- Rasmussen S. 2000. Technological change and economies of scale in Danish agriculture. The Royal Veterinary and Agricultural University, KVL, Copenhagen.

- 11- Gravies J., Bonroy O. and Couture S. 2006. Economies of scale in the Canadian food processing industry. MPRA paper No. 64, University Library of Munich, Germany, revised.
- 12- Christensen L.R., Jorgenson D.W. and Lau L.J.1973. Transcendental logarithmic production frontiers. Review of Economics and Statistics, 55:28-45.
- 13- Varian Hal R. 1992. Microeconomic analysis. Norton Company, New York.
- 14- Songqing J., Rozelle S., Alston J. and Huang J. 2006. Economies of scale and scope, and the economic efficiency of China's Agricultural Research System. International Economic Review 46 (3), 1033–1057.